

Училищни Трепети

Нашият сайт: www.sourazlog.net

Изготвя се от Ученическия парламент

Брой: 2 / Декември/2016

Силата на религията в настоящето

/есе/

Какво е религията? Религията е система от вярвания, културни системи и миогледи, които свързват човечеството с даден порядък на съществуване. Много религии имат свои свещени истории, които обясняват смисъла на живота и произхода на вселената. Според някои изследвания днес съществуват около 4200 религии.

Религията се крепи върху вярата в Бог. В Бог вярва по-голямата част от човечеството. Бог е само един – създателят и първопричината на живота. Ние сме тези които го наричат с различни имена или се хващаме за различни негови аспекти, които сме разбрали или преживяли. Всички религии са инициирани от Бог, но според историческите, културни обстоятелства са развили различни ритуали и традиции. Въпреки това основните морални ценности във всички тях са едни и същи.

Правилната религия трябва да ни учи на високи морални стандарти. Ако една религия е добра, тя ще ни помага да правим положителни промени в мисленето и действията ни. Тя ще ни подкрепя в усилията ни да вършим онова, което е правилно, и ще ни подбужда да проявяваме най-добрите си качества. Религията цели да ни посочи истинската ни същност: откъде идваме и накъде ще се насочим, каква е целта на раждането ни и стремежът на нашия живот. Религията трябва да ни научи как да служим на Господ и как да изпълняваме нашия човешки дълг.

В последните няколко години обаче религията нанесе много скръб на невинни хора по цял свят. Можем да кажем, че тя даже се превърна в един „черен“ бизнес, свързан с терористичния свят. Става въпрос за някои от радикалните учения, които придобиха огромна сила в последно време. Целящи придобиване на власт и пари, те не биха се спрели пред нищо по пътя към реализирането на целите си. За жалост използват и силата на религията като „промиват мозъците“ на обикновените хора и ги карат да извършват самоубийствени атентати.

Както сами се досещате имам предвид организацията „Ислямска държава“. Това е един доста наболял въпрос днес. Няма човек, който да не е запознат с последиците от атентатите на тази терористична групировка. Но въпросът е до кога? До кога Великите сили, в лицето на Русия, САЩ и някои други големи страни, ще позволяват да умират невинни хора? До кога ще се петни името на религията и това на Бог?

Целта на религията е да ни сплотява като жители на този свят. Много хора взеха да изпитват сериозен страх за своя живот и този на близките си. Ако не се направи нещо в най-близко време, рискуваме да изгубим силата на религията, която вече хиляди години се стреми да поддържа мирът на земята.

Георги Орозов XI^a клас

Религията е това, което правя след литургия...

(есе по история)

Религията е един от най-силните и влиятелни миогледи в човешката природата. Тя присъства в нашия живот още от появата на първите хора Адам и Ева на земята и със сигурност ще просъществува, докато не си отиде и последния човек от нея.

Религията е висша сила за този, който вярва в нея. Тя е невидима - според много не съществува, а други пък са тотално обсебени от нея и тя е единственото нещо, което им помага да съществуват, според техните твърдения. Нека обаче насочим погледа си към тази част от обществото, която се намира между тези две крайности. Това са хората, за които религията и вярата в Бог е важна, дотолкова, доколкото да им доставя благосъстояние на духа. За тях религията е по скоро традиция, наследява от поколение на поколение. Към този тип хора спадам и аз. Не казвам, че не вярвам или, че не ходя на църква, но според мен религията не е нещо велико, което ни свързва с Бог, а чисто и просто едно учение за човешкия морал и ценности, които да ни правят по-добри. Общоприето е хората да вярват в нещо свръхестествено, което бди над тях и малко или много определя тяхната съдба. Дали обаче това не е просто плод на човешкото въображение? Май се оказва, че е точно така. За мен доста логично изглежда обяснението, че религията се е появила, за да създава някакъв баланс между човешките отношения, както и, че е издигната в култ като нещо магическо и уникално, само, за да породи респект или дори послушание от страна на хората към нея с цел да бъде светът по-добър и спокоен. Може би това е била първоначалната идея при появата на първата религия.

Склонен съм да мисля по този начин, не защото не съм вярващ, а защото съм до голяма степен реалист. Как да повярвам в нещо, след като наблюдавам какво предизвиква то по целия свят. Ако имаше само една религия, със сигурност щеше да имам друго мнение, но предвид обстоятелствата днес, а в далечното минало, все си мисля, че религиите носят повече вреда, отколкото полза на човечеството. Вместо да ни доставят духовно спокойствие, те пораждаат конфликти из целия свят, заради разногласията между хората с различните вярвания. Какво да кажем за духовниците, уж хората, които са синове на Бог. Повечето масово злоупотребяват с хората, чрез религията. И не на последно място не мога да разбера този религиозен ритуал с изповядването, след като сме съгрешили в нещо. Какъв е смисълът да го правим, след като вече сме направили грешка, нима това ще оправи нещата. Ето ви поредното доказателство, че религията е само плод на човешкото съзнание, който е дълбоко засаден у нас и ние го приемаме за Божия даденост. Да, ще се почувства спокоен, този който е вярващ и отиде да се изповяда, но за някакво малко провинение. По тази логика, достатъчно ще бъде и само да си каже: „Какво пък толкова, не трябва да ми пука.“. Ами, ако убиеш човек, пак ли ще отидеш да се изповядаш и съвестта ти ще е чиста. За мен това не е религията. Религията е това, което правим след литургия. Това, че ходим на църква не ни прави добри хора, важни са делата, които оставяме след себе си. Важно е отношението ни към останалите хора, важни сме ние самите и това, което мислим, а не това което ни се внушава да мислим.

Религията е важна дотолкова, че да поддържа един баланс в света и да служи за назидание или по-точно казано да държи нащрек нашата съвест, иначе животът щеше да е още по-страшен и опасен, отколкото е сега. Тя може да се определи като надежда, за която се надяваме в тежък момент. Да, религията наистина крепи света, но не чрез свръхестествена сила, а чрез силата на хората, служейки за техен уединител, дори ако щете я наречете кауза. Просто такава е реалността през моя поглед. За мен религията трябва да съществува, защото тя важен човешки градиент, но да бъде оценена правилно, тъй като в един момент се получава ефекта на йо-йото и тогава се превръща в разрушител.

За да върви светът напред, всеки човек трябва да си даде сметка за това какъв живот има, какво е оставил след себе си и какво иска да даде за бъдещето. Религията в този случай има важна роля, тъй като ни доставя духовно удовлетворение, което от своя страна ни дава силата да продължим напред. Всичко е до нашата психика и това, в което искаме да вярваме, защото всички велики неща са постигнати от хората, някои вярващи в религията, но други не. Някои ходят на литургия, за да се сближат с Бог, но след нея те по нищо не се различават от останалите, които не са ходили.

Иван Влахов XI^a клас

Твоята религия е това, което правиш след литургия

Религия - Мироглед и поведение, основани върху вярата в нещо свръхестествено, в божествени сили.

Бог - Създателят на Вселената, който я управлява по своя воля.

Литургия - Християнска църковна служба, обикн. в неделя или на празници.

Тълковният речник обяснява тези думи, свързани с християнството по този начин. Но всеки човек има правото да ги тълкува, както реши. Според мен, религията не е просто начин на поведение. За вярващите тя е нещо сакрално, нещо свято и възвишено. Тя е спасение, а Спасителят е Бог. Този, който има пълната власт да се разпорежда с живота на земята. Този, който дава и отнема живот. Този, който взема едно, но подарява друго. Това е този, когото никой не е виждал, но е все така истински. Ами литургията?

"Благословено царството на Отца и Сина и Светаго Духа, сега винаги и во веки веков". С тези думи започва една литургия в православния храм. Истинските християни посещават редовно неделните и празничните литургии. А за какво всъщност служи литургията? Това е чисто и просто едно пречистване. Литургията дава правото на прегрешилите да се пречистят и да се изповядат пред Бог. Един истински християнин трябва да спазва Десетте Божии заповеди. Защо тогава ще се нарича „вярващ“, след като има грехове? Интересно ми е как така по време на литургия човек ще се „зарича във вярност“, след това ще върши друго и после с гордо вдигната глава ще се нарича „християнин“. Това ме навежда на мисълта, че всъщност религията е това, което човек прави след литургия.....

Да разгледаме Божите заповеди. Първата гласи – „Аз съм Господ, Бог твой; да нямаш други богове освен Мене.“ Всяка религия си има свой Върховен представител, когото хората почитат. Следователно те нямат никакво право да вярват, че съществуват други божества. За тях има един единствен Бог на земята, а именно техният. Но нима ние не сме признали факта, че съществуват и други богове. Било то Аллах, Буда, ако щете дори и Зевс и още десетки други богове. И още повече, че ги споменаваме в часовете по литература, история и психология. Това не е ли богохулство?

„Не си прави кумир и никакво изображение на онова, що е горе на небето, що е долу на земята, и що е във водата под земята, не им се кланяй и не им служи.“ - това гласи втората заповед. И ето пак повод за съмнение. Няма човек на земята, който да не се е замислял дори и за миг какво го очаква след смъртта. Как изглеждат Адът и Раят? А пък има и хора, които почитат Сатаната. Ние признаваме неговото съществуване. Много хора се страхуват от него и какво ще стане, ако се поддадат на изкушението. Това не е ли съмнение в силата на Бог?

Третото правило е „Не изговаряй напразно името на Господа, твоя Бог.“ Според мен това е най-нарушаваната заповед от всички. Защо ли? Боже господи! Слава Богу! Дай Боже! О, Боже мой! Това са популярни фрази, с които изразяваме емоции. Въпреки че в някои случаи е напълно нормално да ги използваме, напоследък все повече злоупотребяваме с тях. Споменаваме ги всеки ден дори и за най-малкото безсмислено нещо, което автоматично прави изговарянето на Божието име напразно. Ето още един пример за богохулство. По този християнски „критерий“ всички сме грешници.

Четвърто – „Помни съботния ден, за да го светиш; шест дена работи и върши в тях всичките си работи; а седмия ден е събота на Господа, твоя Бог.“ Тук трябва да отбележим, че през вековете се получава леко разминаване. Съботният ден, който се счита за почивен, при нас всъщност е неделният. Но това не опровергава факта, че голяма част от християнското население счита съботата(неделята) като един обикновен работен ден и не ходи на църква. О, колко много грешници!

Петата заповед гласи – „Почитай баща си и майка си, за да ти бъде добре и за да живееш дълго на земята.“ Напълно съм съгласна с това! Ние трябва да уважаваме родителите си, които са ни дали живот и са се грижили за нас. За жалост обаче не всички го правят. Някои биват пренебрегвани, други поругавани, а трети дори и удряни. Тъжно е...., но е факт!

„Не убивай.“ е шестата Божия заповед. Как може един човек да се нарече християнин, да ходи в храма, да се разкайва заради убийство, да пусне 1-2 сълзи, да се помоли и да си мисли, че греховете му са опростени? Не! Това е пълна глупост! Истината обаче е тежка – в 21-ви век е така. Всеки ден хора губят живота си, като някои убийци остават на свобода, други биват задържани, а трети се считат за герои. Не разбирам защо...

Седмата, осмата и деветата заповед гласят - „Не прелюбодействай.“, „Не кради.“, „Не лъжесвидетелствай против ближния си.“. Какво повече да кажа? Сами се досещате, че и тези правила биват нарушавани. Всички ние сме прелюбодейци, но го правим, защото времената са различни и за повечето от нас това е нещо нормално. Има хора, които всеки ден се борят за оцеляването си, и единственият начин да се спасят е като престъпят Божата заповед и откраднат. Един баща, например, би откраднал пари, храна или дрехи, за да зарадва детето си. Това прави ли го грешник? А деветата заповед? Светът е изпълнен със злоба – всеки може да забие нож в гърба на своя „приятел“. Истинските приятели вече са рядкост...! Само грешници, грешници и пак грешници!

Последната от Божите заповеди, десетата, е най-дълга – „Не пожелавай дома на ближния си; не пожелавай жената на ближния си; нито нивата му; нито роба му, ни робинята му, ни вола му, ни осела му, нито някакъв негов добитък - нищо, което е на ближния ти.“ Завистта е част от всички ни. Няма човек, който дори за миг да не е пожелал нещо чуждо. „Ех, да имах кола като неговата!“ , „Само ако имах повече пари, за да си купя същите дрехи!“ , „Какво ли щеше да бъде, ако имах нейния живот?“. На пръв поглед безобидни, тези наши „мечти“ и желания са в разрез с Божите закони. Ние никога не сме доволни от това, което имаме, и винаги ще желаем това, което другите имат, а ние не.

Та разглеждайки всичките десет заповеди, стигнах до извода, че в днешно време е почти невъзможно да се намерят праведни хора – такива, които са чисти и не са нарушавали нито едно правило. Ходенето на литургия не те прави добър християнин. Спазването на определени правила на поведение не означава, че си праведен. Всеки има своя религия, която може да е равнозначна на любов, доброта, съпричастност, обич. Когато живееш в хармония със себе си и не вредиш на другите, значи носиш Бог в себе си. Бог ни е създал като себе си, значи сме добри. А ходенето на литургия не винаги е равнозначно на добротворчество. Аз вярвам в себе си и в хората, които обичам – това е моята религия. А на литургиите все повече виждам суета и само суета, показност, която няма нищо общо с Божието слово.

Елена Джолева XI^a клас

Силата на религията в настоящето

(Есе)

Какво представлява религията? Философия, съвкупност от етични норми или просто опит да си обясним създаването на света? Като висше същество човекът е надарен с разум, но дали този разум е творение на талантливата природа, или на една много по-висша сила? Религията оказва влияние върху културата на всяка една нация, благодарение на нея се появяват много народни предания и обичаи. Религиозният празник е нещо специално за нас, чрез

него ние си отпочиваме от еднообразното и сиво ежедневиe. Празникът е време когато щедро трябва да отправим молитви към Бога, било то за прошка, молба или за да му благодарим. Празникът е повод да се видим с позабравените ни баби, дядовци, с близките, да ги дарим с усмивки и хубави моменти.

Вярата може да помогне на един изгубен човек отново на влезе в правилния път. Вярата ни дава способността да различаваме доброто от злото. Лично аз не съм толкова вярваща, но преди някое важно състезание винаги отправям молитва към Бога. Това някак си ми помага да превъзмогна страха и притеснението, дава ми сила и увереност. Всеки един човек в целия своя живот е правил много грешки, но това няма значение ако той се е поправил. Всеки човек има своите добри и лоши страни, но тези, които са вярващи знаят, че трябва да потиснат тези свои лоши черти и да се опитат да ги променят. Религията може да промени човек изцяло. Например ако човек досега не е бил вярващ, но се случи определена лоша случка, този човек веднага се обръща към Бог с молитви и ако нещата се оправят естествено човекът започва да вярва по-силно.

Религията ни учи на добро, дава началото на нашата ценностна система, формира ни като личности. Тя ни възпитава, превръщайки този свят в среда на добронамереност. Този, които причинява зло превръща живота си в ад, затова нека всички бъдем добри, така нашият свят ще бъде рай.

Спасиана Григорова XI^a клас

Твоята религията е това, което правиш след литургия

Какво е религията? Това е система от вярвания и мирогледи. Тя съчетава в себе си обредност и спазване на определени правила, проповеди, почитане на определен Бог, молитви и др. Но религията не е само посещаване на църква и литургии. Религията означава духовна връзка с Бог, която връзка е интимна и различна. Ти си този не по време на литургия или когато си в църква, а извън нея. Същността на религията е да поучава, да разпространява добро, любов, мир, уважение, смирение. Тя предоставя възможност да намериш себе си, да осъществиш тази желана връзка с Бог и себе си. Религията-това е духовното начало, само видимата част от духовното извисяване. Религията не означава показност, нито спазване само на ритуали, религията означава да почувстваш, да изпиташ любов и вътрешен мир. Много хора в днешно време обаче приемат религията само повърхностно без да осъзнават, че зад обредността, посещаването на църква и литургии, се крие истинският смисъл на религията.

Твоята религия е това, което правиш след литургия. Добър човек си тогава, когато помагаш, мислиш добро и даваш частица от доброто си и на другите. Не си добър, когато ходиш на църква само за да бъдеш видян. Не си добър и тогава, когато извършваш злини, правиш лошо на другите, злорадстваш, но спазваш всички обреди и ходиш на църква само защото така трябва. Добротата ти не може да бъде измерена по това колко често ходиш на църква. Твоята религия е това, което правиш в живота-дали помагаш, колко силно обичаш, уважаваш ли, смирен ли си, човек ли си. Любовта, уважението, смирението, добротата, великодушието, желанието да помагаш и променяш към по-добро - това е твоята религия. Твоята религия е връзката ти с Бог, отношението ти към света и другите. Всичко останало е само показност, маска на истинското, грешно тълкуване.

Религията може само да ти помогне да намериш себе си, дава ти основа, прави разлика между добро и зло, показва кое е истински ценното, но изборът е в твоите ръце. Да си добър и да се радваш на света, да бъдеш истински, да обичаш, да раздаваш добро е въпрос на избор. Всеки може да се промени, да бъде добър, да живее спокойно, да намери тази връзка със себе си стига да иска и полага усилия. Твоята религия е твоята ценностна система. Твоята религия-това си ти!

Павлина Джупанова XI^a клас

Религията ми е нужна, защото...

Откъде ида? Кой съм аз? Къде отивам? Какво мога да науча? Какво трябва да направя? На какво да се надявам? Често си задаваме тези въпроси, нали? Е, религията може да ни даде отговор на всичко. Но какво всъщност представлява тя? Думата „религия” в етимологически план означава „обединяване”, „свързаност”: не само с някакъв върховен принцип и начало, но и на хората с хора- комуникацията в най-чиста форма в течение на вековете.

Религията е нужна на младите хора, за да се справят с негативните неща, които им поднася съвременния свят. Тя ни показва правилния път в живота. Помага ни да заобикаляме житейските изкушения, а именно- лъжата, кражбата, предателството, убийството, прелюбодейството, завистта и т.н.

В днешния динамичен и забързан живот тя е нещото, което ни сближава и обединява. Във всяка религия има празници, които са повод за това.

Религията успява да ни помогне да изградим нашата ценностна система. Тя ни учи на смирение, толерантност, състрадание, съчувствие и ни съхранява като хора. Религията слага бариера между доброто и злото. Но дали винаги е така?

Тя е измислена, за да държи в подчинение човека. Това е един съвършен инструмент за манипулиране на човешкото мислене и много често се получава така, че прекаленото увличане и фанатизиране могат да сложат отрицателен знак в мисленето на хората. Доказателство за това е случващото се в съвременния свят. Като пример може да се посочат последователите на радикалния ислям. Това са хора, които са изгубили своя човешки облик. Тяхното поведение е съвкупност от всичко онова, от което религията всячески се стреми да ни предпази. И както Волтер е казал: „Тези които вярват в абсурди, ще извършат жестокости.”

Религията е най-мощното оръжие, което може да превърне човек в добър или лош.

Тя е една, но може да бъде пречупена в положителен или отрицателен знак в зависимост от идеологията на хората, които я проповядват и зрялостта на мисленето на хората, които я възприемат. Не трябва да се поддаваме на крайни течения и винаги трябва да се придъжаме към златната среда: „Прекаленият светец и Богу не е драг.”

Миряна Пандева XI^a клас

Твоята религия е това, което правиш след края на литургията

(Есе)

Що е то религия? Какво значение има религията за всеки един човек? Има ли граници тя? Отваряйки тълковния речник на български език срещу думата „религия“ чета- мироглед и поведение, основани върху вярата в нещо свръхестествено, в божествените сили; вероизповедание. Всеки човек разбира думата религия по различен начин и всеки е прав сам за себе си, защото религията е начин за себеоткриване и изразяване. Религията не е задължение, а въпрос на личен избор. Християнството (религията, която изповядвам) за мен е нещо свято и съкровено, което не може да бъде описано на хартия. То е не просто вярване, а начин на мислене, изразяване и поведение. Както е казал Ричард Бах: „Всяка велика религия започва в светлина. Но само сърцата носят светлината. Хартията не може!“.

Един велик българин е казал: „Дела трябват, а не думи!“. Да, истинският християнин е не просто на хартия, а по душа и дела. Нека всеки да се замисли! Достоен ли е да се нарече истински християнин? Смело мога да твърдя, че повечето хора само на празници се сещат, че са християни. Истина ли е това? Присъствието в храма е една неизменна част от религията. Храмът е мястото, където човек се слива с Бог. Свързва се с него духовно и се изчерява. Истинският християнин отправя молитва както за здравето и благоденствието на своето семейство, така и за целия народ. Той знае, че трябва не само да получава, но и да дава. Да бъдеш вярващ християнин означава да спазваш моралните ценности не само в храма, но и когато напуснеш пределите му. С действията си след литургията човек показва дали е вярващ, или не.

Нека да не се сещаме, че сме християни от време на време! Нека да почитаме християнската вяра както в храма, така и извън него.

Елена Мекушина XI^a клас

Казвам се Елена Джолева, на 17 години, от Разлог и уча в СУ „Братя Петър и Иван Каназиреви“. Обикновена ученичка съм..., но трябва да отбележа, че колкото и всички да си приличаме, толкова и се различаваме. Та така и аз смятам, че съм различна. Защо ли? Обичам Азия, мечтая да посетя Япония, Корея, Китай и още много екзотични места. Какво още? Ами, аз съм „книжен плъх“ – интересувам се от азиатската култура и постоянно чета митове, легенди, поеми и дори исторически факти. Харесва ми и да рисувам, не го правя толкова често, но определено ми доставя голямо удоволствие. Вкусът ми за филми и музика също са повлияни от азиатската култура, което съответно предизвиква голямо учудване у другите. Е, какво да правя, това харесвам. Надявам се след няколко години да науча японски и работата ми да е свързана с това, което обичам.

Това лято имах възможността да бъда една от 60-те късметлийки, избрани да бъдат част от Leadership Academy GLOW (Лидерска академия „Глоу“). Главната цел на академията е да научи момичетата как да бъдат истински лидери, които умеят да взимат решения, и са активни граждани в обществото. Сдружението се стреми да насърчи момичетата да взимат участия в различни инициативи, за да допринесат за развитие както на лично, така и на обществено ниво.

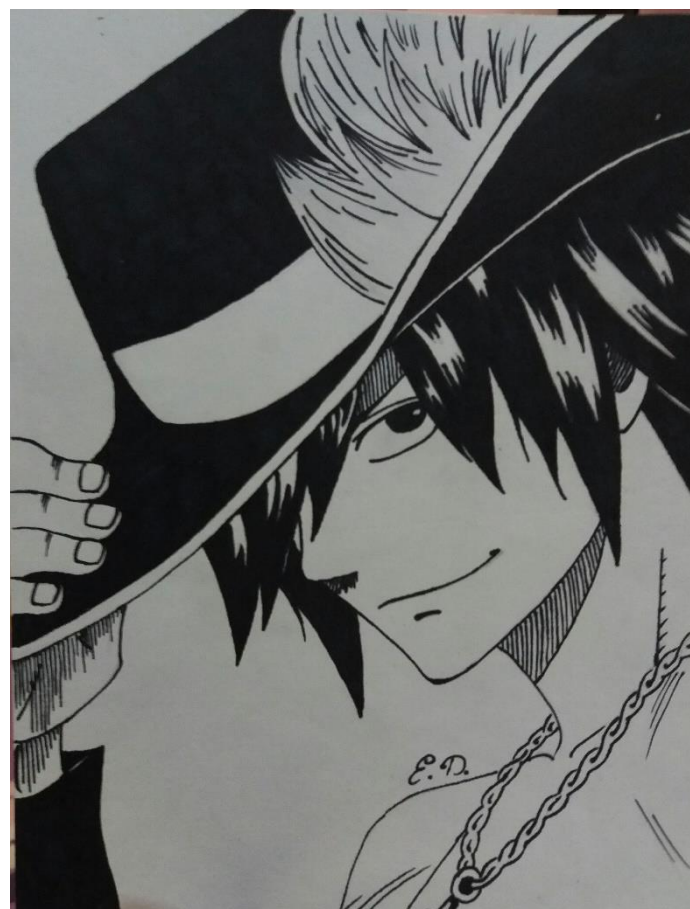
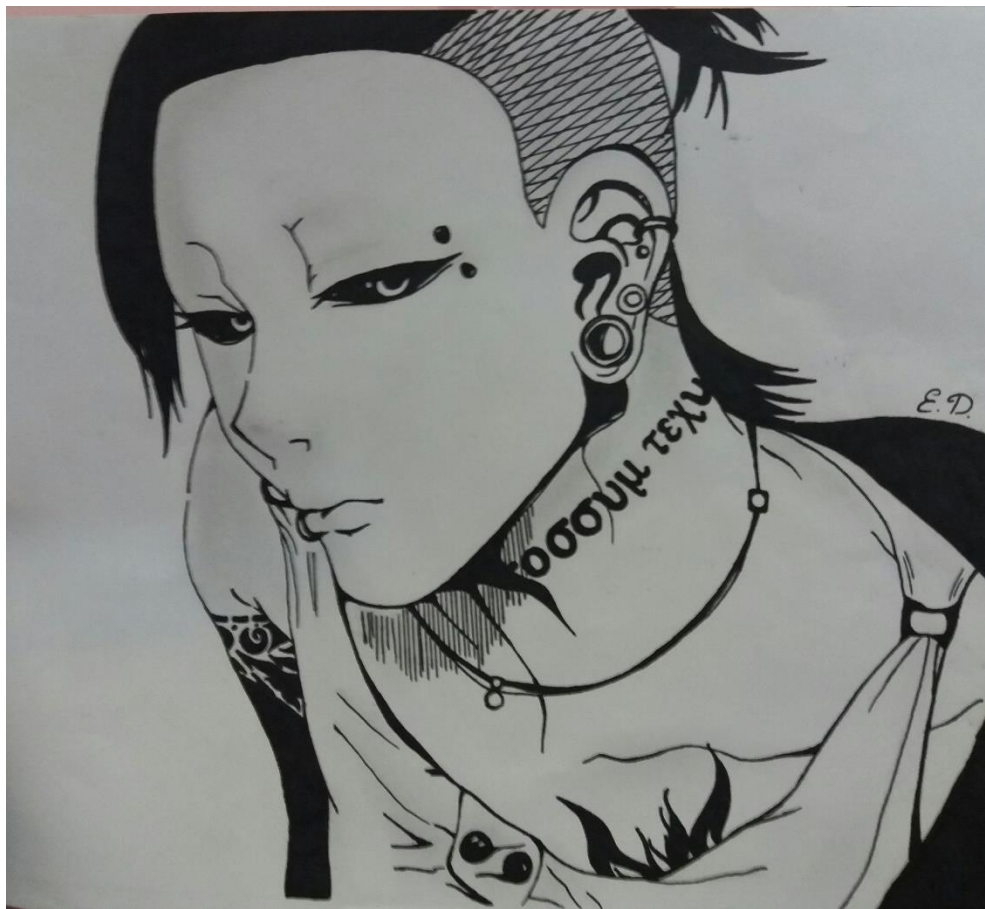
Лагерът се състоя от 24 до 31 юли във Велико Търново, като за тази една седмица имах възможността изцяло да променя своя мироглед. Това беше едно невероятно изживяване! Станах по-самоуверена, развих своите организаторски умения, затвърдих своите познания по английски език, създадох много нови приятелства и най-важното – успях да разбера какво е да си лидер.

Академията помага на младите момичета да загърбят различията, да преодолеят страховете си и да ги подготви за живота. Много от сесиите бяха свързани с бъдещото ни кариерно развитие, комуникационни умения, имидж, начин на поведение, самоувереност и как да разпределяш правилно времето си. Всичките лекции, съчетани с различните игри и песни, направиха тази седмица незабравима. Няма да лъжа, това ми помогна изключително много да стана това, което съм сега – а именно, една млада дама, способна да направи много!

ссдаддссс

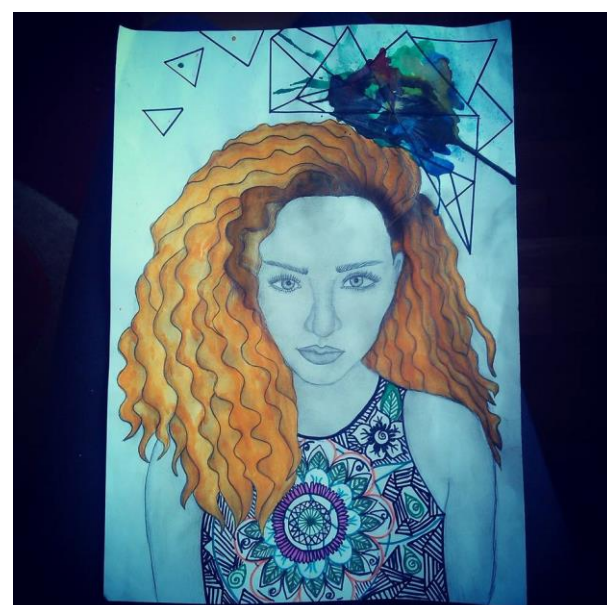
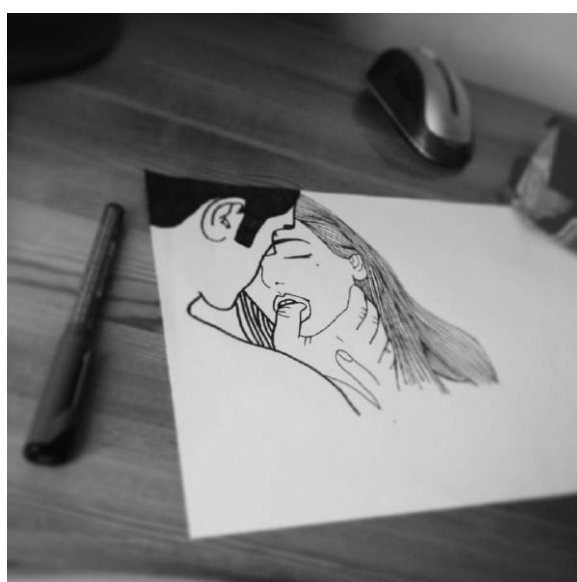
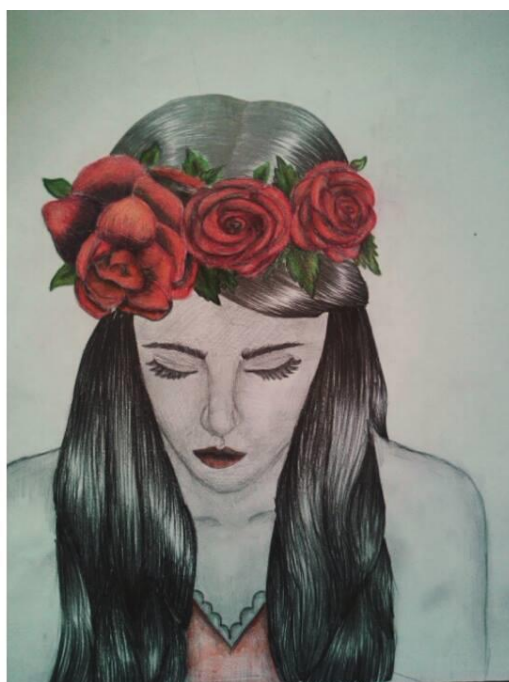
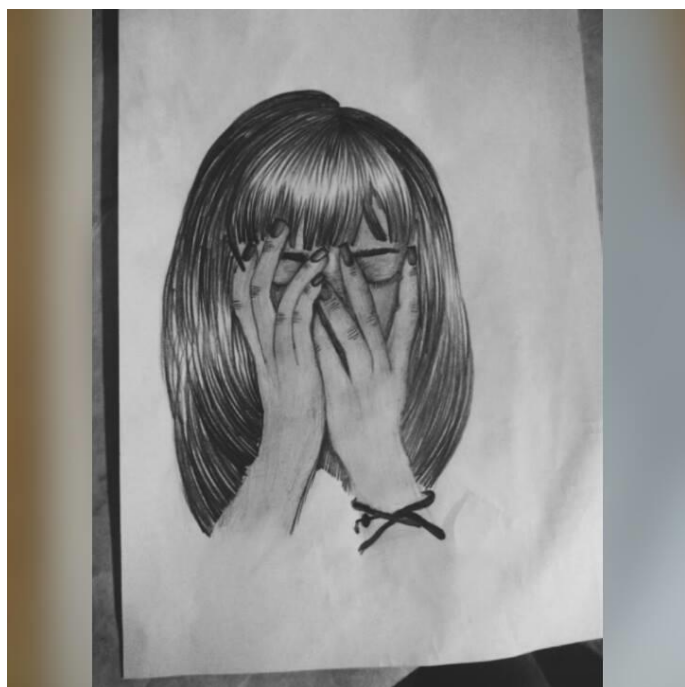
Рисунки от Елена Джолева

Рисунки от Катерина Джупанова

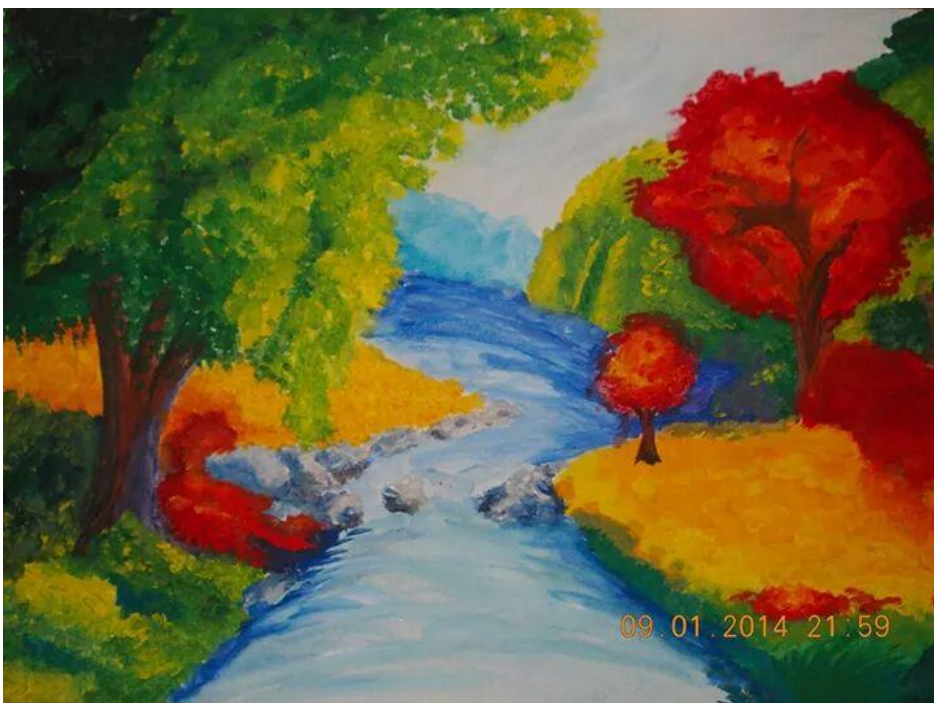
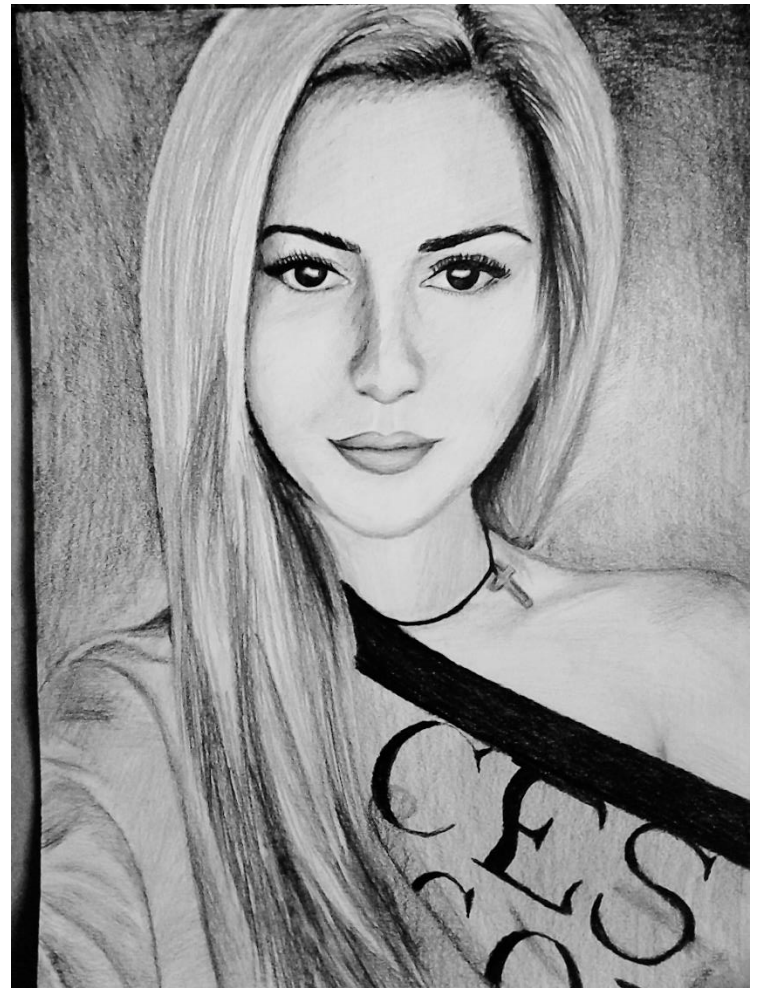
Казвам се Катерина Джупанова и съм на 18 години. В свободното си време обичам да рисувам и да пиша разни стихчета, но основно рисувам. Човека, който може би още в самото начало видя нещо красиво в рисунките ми беше г-жа Соня Крънчева, която преди 4 години организира изложба с мои рисунки, за която съм и много благодарна.

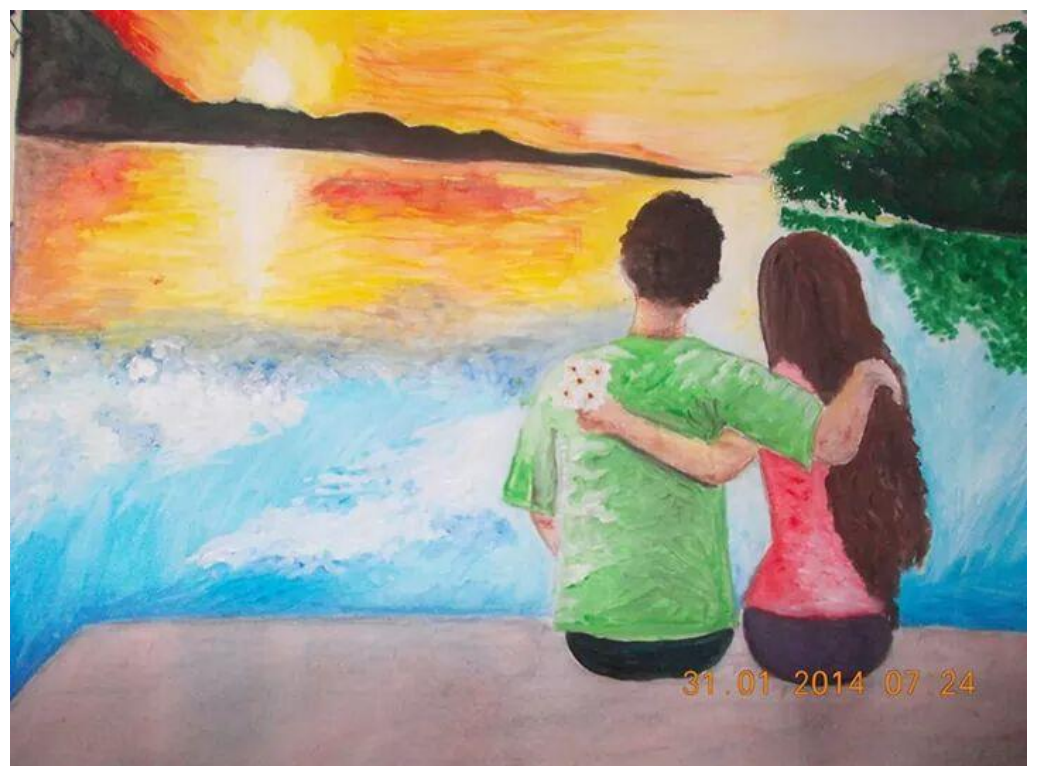
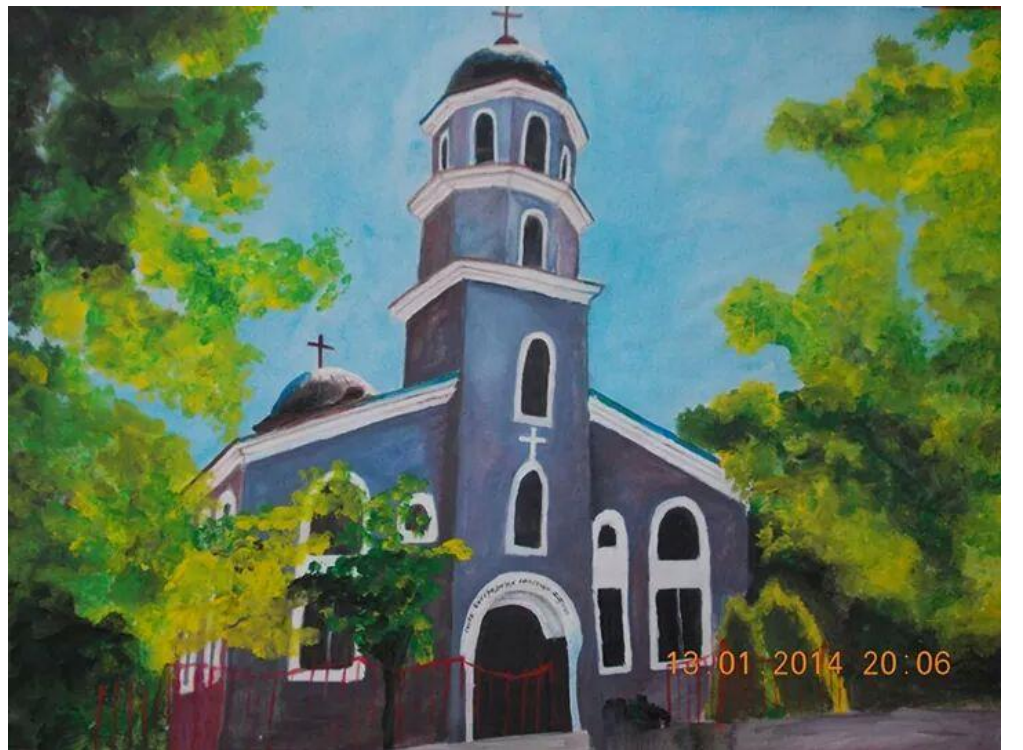
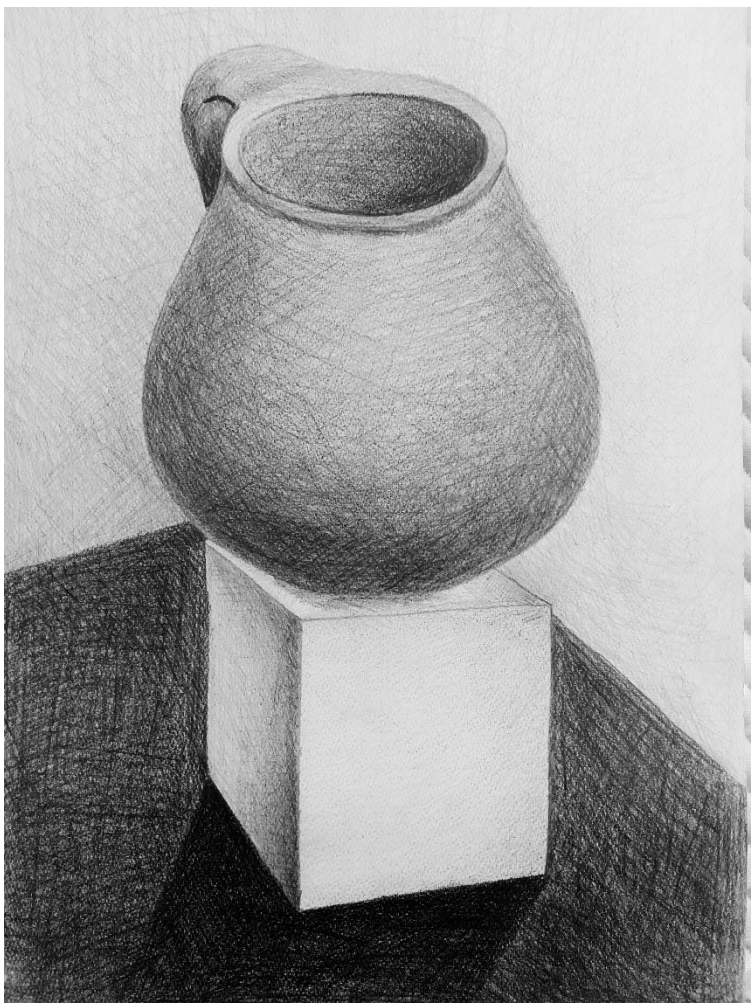
Повечето ми картини са графика, черно-бели. Основно рисувам хора или сгради. Силно се надявам един ден това да не е само моето хоби, а и професия.

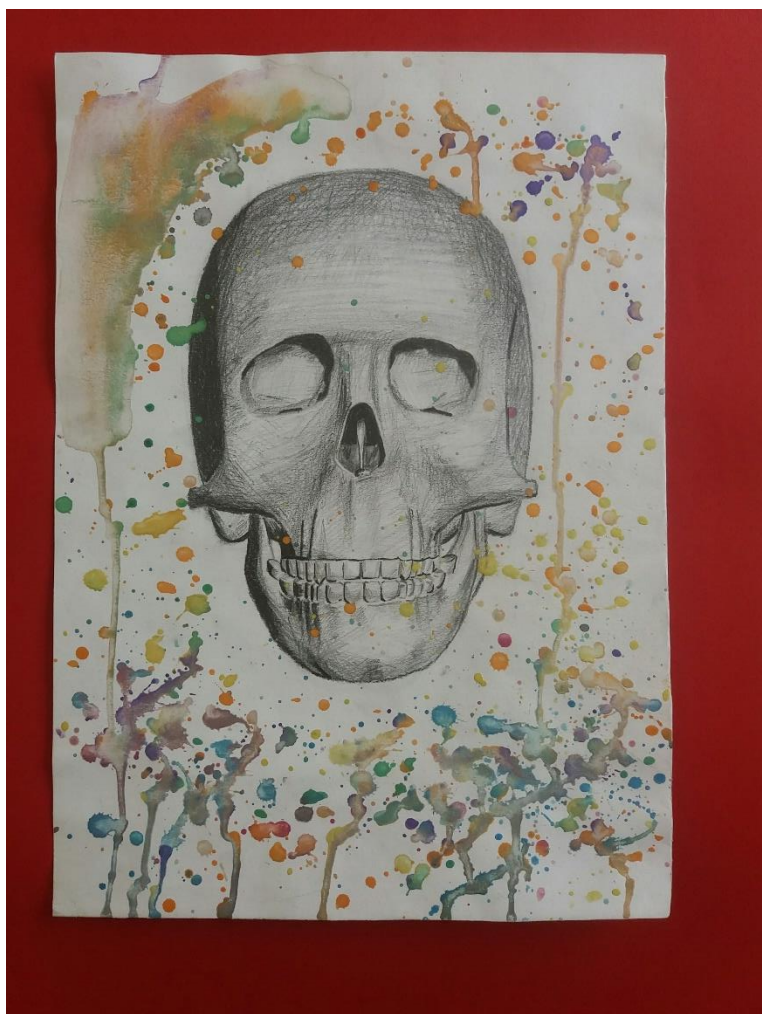

Рисунки от Нели Юсева

Рисунки на Магдалина Къосева

Казвам се Магдалина Къосева и съм ученичка от 11а клас. Родена съм в град Разлог. През свободното си време обичам да чета книги, да слушам музика, но най-много ми доставя удоволствие да рисувам. За мен човекът е най-красивото създание, което съществува на този свят. Именно заради това повечето от рисунките ми са портрети на хора, направили ми впечатление с правилните черти на лицето си или с красивите си очи. Не винаги обаче рисунките ми са вдъхновени от човека. Аз съм голяма почитателка на манга (японски комикси) и аниме (японски анимации). Запалена съм по тях още от времето, когато бях в детска градина. Може да се каже, че стиловете на рисуване в тези манги и анимета ми помогнаха да намеря своя собствен стил на рисуване, който използвам тогава, когато измислям герои.

